

RESUMÉ

CÍRKEVNÍ ORGANIZACE A OBSAZOVANÍ BISKUPSKÝCH STOLIC JAKO PROSTŘEDEK VLÁDNÍ MOCI.

POMĚR MEZI ŘÍŠSKOU A TERITORIÁLNÍ VLÁDOU NA PŘÍKLADU CÍRKEVNÍ POLITIKY KARLA IV.

Gerhard Losher

Církevní politika Karla IV. se během jeho více než třicetiletého vládního období vyvinula v jeden z nejdůležitějších mocenských nástrojů. Jak v Čechách, tak i v říši byla užívána stejným způsobem. V Čechách dosáhl Karel zřízení pražského arcibiskupství a zformování jednotné a hierarchicky uspořádané zemské církve. V říši se mu podařilo, že dosazování biskupů znovu náleželo do oblasti panovníkovu vlivu. Jen v jiho- a středoněmeckých biskupstvích, tedy na užším říšsko-panovníckém zájmovém území, byl dosazen asi ze dvou třetin na biskupský stolec Karlův kandidát. Tímto je zřejmé, že Karel IV. i v říšské vládě, aniž by dával přednost českému území, využíval od prvopočátku všechny možnosti panovníckých práv a důsledně je rozšiřoval. Jeho cílem bylo posílit monarchistickou centralizační moc v Čechách i v říši a zajistit ji pro lucemburskou dynastii.